

ચંદ્રાન્ન અને ગુણાવલી
રાણીના ડાગલ.

તથા

પંડિત વીર વિનયજી દત્ત
શ્રીગોડી પાર્શ્વનાથના ઢાલીયાં.
આ પુસ્તક

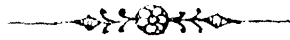
આવડત્નાઈઓને લાગુવા ચંપિવાને અર્થે

શ્રીમુંજાપુરી મધ્યે
તગદીશ્વર છાપખાનામાં
છપાવી પ્રસિદ્ધ કર્યું.

સંવત્ ૧૯૪૦ ના માહાશુદ્ધિ ૧૫ ચંદ્રવાર.

॥ અન્ય શ્રીચિંદરાનયે લજેલું ॥

॥ ગુણાવલીરાણી પ્રત્યે પત્ર ॥

॥ પ્રભુ પિત્ત ધરિને, અવધારો મુઝવા
ત ॥ ર્જે દેશી ॥ ॥ સ્વસ્તિ શ્રી મહેશ્વી
ના ॥, પુત્રને કુરં રે પ્રણામ ॥ નેહ્યી મનવં
છિત ફલ્યાં ॥, ઊપગારી ગુણધામ ॥ ગુણ
વંતી રાણી વાંચિને લેજ ઊદર ॥ ॥ સ્વસ્તિ
શ્રી આલાપુરેં ॥, સર્વે ઊપમા ધીર ॥ પટરા
ણીય ગુણાવલી ॥, સલ્લન ગુણે ગંલીર ॥
ગુનાશાશ્રી વિમલાપુર નયરથી ॥, લજિ-
તં ચિંદ નરિંદ ॥ હિત આશિરવાદ વાંચિને ॥,
મનમાં ધરીય આનંદ ॥ ગુનાગાઆર્દ્રિ કુશલ
જેમ છે ॥, નાલીનંદન સુપસાય ॥ નગમાં ન

(૨)

સ કીરતિ ઘણી ભ, સુર નર સેવે છે પાયા-
ગુનાઢા તુમયા જેમ કુશલ તણા ભ, કાગલ
લોખને સદાયા મલવું ને પરદેશમાં ભ, તે
તો કાગલથી રે થાય ગુનાયા સમાચાર
એક પ્રીછને ભ, મોહન ગુણ મણિમાલ ॥
ઈહાં તો સૂરન કુંડથી ભ, પ્રગટી છે મંગલ મા
લ ગુણનાદા ઈતિ ॥

॥ અથ સિદ્ધગિરિસ્તુતિ ॥

પાછપ્પયા શ્રી પુંડર ગત નમી, વિનમિ
વિદ્યાધર ॥ મુવિડ વારિજિલ લૂપ, મહી પાલક
નૃપ જેથર ॥ યાવથ્યા સૂરિરાન, સૂરિ સેલ-
ગ સુદર્શન ॥ નારદ પંડવ પંથ, વસુ દેવકી જવ
સુત વંદન ॥ અનંત કોટિ શિવ પદ લયે, તી
ર્થ ઈહ તારન તરન ॥ કવિરાન દીપ વંદન કરે,
સિદ્ધગિરિ અસરન સરન ॥ ૧ ॥

પાતેહની હર્ષ વધાઈનો જી, રાણીએ નળ
 ને લેજાને મનમાં કાંઈ પ્રેમ હોય તો, હર્ષ
 ને કાગલ દેજાગુનાજા તુમ સન્નન ગુણ-
 સાંભરે જી, જિણ જિણમાં સો વારાપણ તે
 દિન નવિ વીસરે જી, કણેરની કાંજ જે ચાર
 પાગુનાટાનળી નહીં મુઝ પ્રીતડી જી, થઈ
 તૂં સાસુને આધીન પાતે વાતું સંભારતાં જી,
 મન પામ્યું છેરે દીન પાગુનાલાપણ શું તૂં
 કરે કામિની જી, શું કહિયેં તુઝને નારાસ્ટ્રી
 હોવે નહિં કોઈની જી, એમ જોલે છે સંસાર
 પાગુનાજા સૂતા વેથે કંતને જી, હણે વાઘ
 ને ચોર પાજિયે જિલાડીની આંખથી જી, એ
 હવી નારી નિઠોર પાગુનાજા થાલે વાંકી દ
 ષ્ઠિથી જી. મનમાંહિ નવ નવા સંથાએ લ
 ક્ષણ વ્યભિચારીનાં જી, પંડિત જોલે પ્રપંચ

॥ ગુના ૧૨ ॥ એક સમન્નવે નયણથી ॥ એક
 સમન્નવે રે હાથ ॥ એ ચરિત્ર નારી તણાં ॥
 બણે છે શ્રી નગનાથ ॥ ગુના ૧૩ ॥ આકાશે
 તારા ગણે ॥ તોલે સાથર નીર ॥ પણ સ્ત્રી
 ચરિત્ર ના કહિ શકે ॥ સુરગુરે સરજો રે ધી
 રા ॥ ગુના ૧૪ ॥ કપટી નિસ્તેહી કહી ॥ વણી
 નારી સર્વ ॥ ઈન્દ્ર ચંદ્રને લોલવ્યા ॥ આ-
 પણ કરીયેં રયો ગર્વ ॥ ગુના ૧૫ ॥ નદી ની
 ર લુન બલેં તરે ॥ કહેવાય છે અનાથ ॥
 એક વિષયને કારણે ॥ હણે કંતને નિજ
 હાથ ॥ ગુના ૧૬ ॥ ગામમાં બીચે શ્વાનથી ॥
 વનમાં ઝાલે છે વાઘ ॥ નાસે દોરડું દેખિને-
 ॥ પકડે રૂણિ ધર નાગ ॥ ગુના ૧૭ ॥ તત્ત્વ
 રિ રાન વણી ॥ વિક્રમ રાય મહાભાગ ॥
 તે સરજા નારી તણાં ॥ કદિ અ ન પામ્યા

તાગાગુનાશ્વતો રાણી તુઝ શું કહું જી,
 એ છે સંસારની રીત ॥ પણ હું એમ નવિ
 નાણતો જી, તુઝને એહવી જીવિનીત ॥ ગુના
 ॥ ૧૭ ॥ તુઝને ન ઘટે કામિની જી, કરવો એ
 તર એમ ॥ માહરી પ્રીત જરી હતી જી, તું
 પલટાણી કેમ ॥ ગુનારના મુઝથી છાની
 ગોઠડી જી, સાસૂથી કરી નેહા ॥ નિમવાઘ્યા
 તિમ તેં લાણ્યાં જી, ફલ પામી તું એહાને
 વાતો સંભારતાં જી, મન પામે છે છેહાગુ
 ॥ ૧૮ ॥ હું વાલો નહિં તાહરે જી, વાલી સા
 સૂ છે એકા તો વહુને સાસૂ મલી જી, મો
 ફલે માલુન્યો છેકાગુનારશા દોષ કિ
 સ્યો તુઝ દીનિયેં જી, એતાં દિયડે વિમા
 સ ॥ લાવી લાવ મટે નહીં જી, લજિયા ને
 કર્મ તમાસ ॥ ગુનારકા તુઝ અવગુણ સં

લારતાં લ, મનમાં આવે છે રોષાપ્રીતિ દ
 શા સંભારતાં લ, બહુ ઊપને છે સંતોપાગુ
 ારજા કાગલ થોડો ને હિત ઘણું લ, મોસે
 સિજિયું ન ન્યાસાગરમાં પાણી ઘણું
 લ, ગાગરમાં ન સમાય પાગુનારખાજ્ય
 સમસ્યા ॥ ગહૂની પહેલા નીપને લ, પી
 લું તરવર તાસ ॥ પહેલે થોથી માતરા લ,
 તે છે તુમારી પાસ ॥ ગુનારદાળવાદેનારીજ
 તિ શામલી લ, પાણીમાંહે વસંત ॥ તે તુ
 મ સબ્બન દેખવા લ, અલને અતિયે ધ
 રંત ॥ ગુનારજા આંજની ડીડી ॥ મઠમાંહે તા
 પસ વસે લ, વિચ દીનેં લકાર ॥ તુમ અમ
 એવી પ્રીતડી લ, નળે છે કિરતાર ॥ ગુના
 ાર ॥ મલહ ॥ સાત પાંચને તેરમાં લ, મે
 ળવને દોઈ ચાર ॥ તેની પાસેં તમેં વશ્યાં લ,

સનેહ નહીં લગારાગુનારણાએ ચારે સ
 મસ્થા તળો ભ, કરને અર્થ વિચારાપ્રી
 તિ દશા નિમ ઊલ્લસે ભ, પ્રગટે હર્ષ અ-
 પારાગુનાડના ડાગદ વાંચી એહનો ભ,
 લાજને તુરત નજાપા સાસૂને ન નણા
 વશો ભ, ને હોએ ડાપણ આપાગુના
 ાડના વલી હલકારા મુજથડી ભ, સફ
 સુણને અવદત ાડગલથી અધિકી ઘ
 ણી ભ, કહેશે મુજથી વાતાગુનાડરા ઈ
 ણિ પરે ચંદ નરેસરે ભ, લાજિઓ લેજ શ્રી
 ડારા ઈપ વિનય કહે સાંભલો ભ, આગલ
 વાત રસાલ ાગુનાડડા

ાઈતિ શ્રી ચંદરાન્ન સિખિત લેજ
 ડાગલ સમાપ્ત ॥

॥ अथ गुणावली राणीयें पाछो ॥

॥ उत्तरनो लजेखो डागल ॥

॥ दोहा ॥ श्रीवरदा नगदंजिका, शा

रदमात दयाल ॥ सुर नर नस सेवा करे.

वाणी नस रसास ॥ १ ॥ त्रिलुवनमें डीर

ति सह, बाहन हंस सुहाय ॥ नड जुद्धि-

पस्तव किया, जहु पंडित उविराय ॥ २ ॥ पु

स्तक वीणा कर घरे, श्री अन्नरी जास ॥

डासभीर तनजस्थिमें, तेनो डाम निवास

॥ ३ ॥ अने नगदंजा पहनभी, वरदावुं जी

ने लेज ॥ आंताने सुएतां थडां, प्रगटे ह-

र्ष विशेष ॥ ४ ॥ थंद लेज बांथी करी, गु

णावली निन नार ॥ उत्तर पाछो उंतने,

लेज लजे श्रीडार ॥ ५ ॥

॥ घवल शोह लछ लेखुं ॥ अने देशी ॥

સ્વસ્તિશ્રી વિમલા પુરે, વીરસેન કુલથે
 દરે ॥ રાન રાનેશ્વર રાનિયા, સાહિજ થે
 દ નરિંદરે ॥ વાંચિને લેજ મુન વાલહા ॥
 ૧૧૧ શ્રીઆત્માપુરી નયરથી, હુકમી દા
 સી સડામ રે ॥ લખિતં રાણી ગુણાવલી,
 વાંચિને મારી સસામ રે ॥ વાંગારાસાહિ
 જ પુણ્ય પસાયથી, ઈહાં છે કુશલ ક-
 લ્યાણરે ॥ વાલના ક્ષેમ કુશલ તણા, ડા
 ગલ લજને સુન્નણ રે ॥ વાંગાડા સમ
 સ્યા ચારેક પ્રીછને, ક્ષત્રીવંશ વલ્લર
 રે ॥ મુઝ દાસીની ઊપરે, કૃપા કરી વડ-
 ધીર રે ॥ વાંગાજા વાહલાજે લેજ ને મો
 કલ્યો, સેવક ગિરધર સાથે રે ॥ ખેમે કુશ-
 લે આવિયો, પહોતો છે હાથો હાથે રે ॥ વાં
 ૧૧૧ વાહવાનો ડાગલ દેજિને, ટલિયા કુઃ

ખના વૃંદરે ॥ પીઠિને મલિઆ નેટલો, ઊપ
 નો છે આનંદરે ॥ વાંગાદા સૂરન કુંડની મહે
 રથી, સફલ થયો અવતાર રે ॥ તે સહુ કુશ
 લ કલ્યાણના, આલ્યા છે સમધાર રે ॥ વાંગ
 ॥ ગાશોલ વરષના વિયોગનું, પ્રગલ્થું દુઃ-
 ખ અપાર રે ॥ કાગલ વાંચતાં વાંચતાં, થા
 લી છે આંસુની ધાર રે ॥ વાંગાદાને વાલા
 એ લેખમાં, લખિયા ઓલંતના નેહ રે ॥ મુ
 ઝ અવગુણ નેતાં થકાં, થોડા લખિયા છે
 એહ રે ॥ વાંગાલા સાહિજ લખવા નેગ
 છો, હું સાંભલવા નેગ રે ॥ નેહવા દેવ તેહ
 વી પાતરી, સાચી કહેવત લોગ રે ॥ વાંગાજ
 ॥ સમસ્યા ચાર લખી તુમેં, તે સમલ છું
 સ્વામી રે ॥ મનમાં અર્થ વિચારતાં, હરખે છે
 આતમરામ રે ॥ વાંગાજના હું તો અવગુણની

ભરી, અવગુણ ગાડાં લાજરે ॥ નિમ કોઈ
 વાયુ બેગથી, જિગડી આંખા સાજરે ॥ વાં
 ૧૧૧ ॥ મુઝ અવગુણ બેતાં થકાં, નાવે ત-
 મને મહેર રે ॥ પણ ગિરિઆ ગંભીર છો, ને
 હવી સાયર લહેર રે ॥ વાં ૧૧૩ ॥ ગિરિઆ
 સહેને ગુણ કરે, કંત મ કારણ બણે રે ॥ ન
 લ સીંચી સરોવર ભરે, મેઘ ન માગે દાણ
 રે ॥ વાં ૧૧૪ ॥ પથ્થર મારે તેહને, ફેલ આ
 પે છે અંજ રે ॥ તિમ તુમ સરજા સાહિબા,
 ગિરિઆ ગુણની લુંજ રે ॥ વાં ૧૧૫ ॥ કાપે
 ચંદન તેહને, આપે છે સુગંધ અપાર રે ॥ મુ
 ઝ અવગુણ નાણ્યા હિયે, ધન્ય ધન્ય તુમ -
 અવતાર રે ॥ વાં ૧૧૬ ॥ મુઝ સરજી કોઈ
 પાપિણી, દિસે નહીં સંસાર રે ॥ માન્યું સા
 સૂનું કહ્યું, છે તરિયો ભરતાર રે ॥ વાં ૧૧૭ ॥

ਮੇਂ ਨਾਏਧੁੰ ਨਹਿੰ ਐਹੁੰ, ਫੁੰ ਤੋ ਲੋਦੀ ਨਾਰੇ
 ॥ ਸਾਸੂਨੇ ਡਾਨੇ ਥੋਡੀ, ਸਮਝੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਰ
 ਰੇ ॥ ਵਾਂਗਾ ੧੮ ॥ ਮੇਂ ਆਗਲਥੀ ਲਫ਼ੀ ਨਹੀਂ,
 ਸਾਸੂ ਐਹੁੰ ਵੀ ਨਾਥ ਰੇ ॥ ਜਾਵੀ ਗਾਂਢੀ ਜੀ
 ਥੋਡੀ, ਨਵੁੰ ਧੇਂਡੇ ਲਾਨੀ ਸਾਥ ਰੇ ॥ ਵਾਂਗਾ ੧੯ ॥
 ਡਾਂਠੜ ਕਾਧਾ ਪੁਏਥੀ, ਸਾਫ਼ ਯੁਕਿ ਪਏ ਪ
 ਲਟਾਥ ਰੇ ॥ ਨਿਮ ਰਾਈਨੇ ਜੋਲਨੁੰ, ਜਾਧਾ
 ਨੁੰ ਮਨ ਥਾਥ ਰੇ ॥ ਵਾਂਗਾ ੨੦ ॥ ਡਾਕਰੀ ਮੁਪੰਥ ਈਏ
 ਸਾਸੂ ਐ, ਘਏ ਟੇ ਜਾਝੀ ਰਾਗ ਰੇ ॥ ਪਛੰ ਤੋ
 ਵਾਤ ਵਧੀ ਗਏ, ਥਥੀ ਪੀਛਨੋ ਡਾਗ ਰੇ ॥ ਵਾਂਗਾ
 ੨੧ ॥ ਡਿਛਾਂ ਆਲਾ ਡਿਛਾਂ ਵਿਮਲਾ ਪੁਰੀ, ਨੇਥਾ
 ਨੇਹੁੰ ਤਮਾਸ ਰੇ ॥ ਹਾਂਸੀਥੀ ਜਾਂਸੀ ਥਏ, ਡਰਵਾ
 ਪਡਿਆ ਵਿਮਾਸ ਰੇ ॥ ਵਾਂਗਾ ੨੨ ॥ ਪਰਏਧਾਨੀ ਸ
 ਫ਼ੁ ਵਾਤਡੀ, ਮੁਝਨੇ ਡੀ ਪਲਾਤ ਰੇ ॥ ਨੇ ਤੇ ਟੇਡਾ
 ਏ ਦਾਟੀ, ਤੋ ਐਵਡੁੰ ਨਵਿਥਾਤ ਰੇ ॥ ਵਾਂਗਾ

॥ શડા મિંદલની સહુ વાતડી, મેં કહી સાસૂને
 ડાન રે ॥ પછે તો ઝાલ્યું ન રહ્યું, પ્રગલ્યું રી-
 નું તાન રે ॥ વાંગાશર ॥ માહરે કસ્યું મુઝને
 નડ્યું, જાડું ન આલ્યું ડોઠી રે ॥ ચોરની માતા
 ડોઠીમાં, મુજ ઘાલિ નેમ રોય રે ॥ વાંગાશર
 ॥ પસ્તાવો રયો કરવો હવે, કહ્યું કાંહિ ન ના
 થરે ॥ પાણી પી ઘર પૂછતાં, લોકમાં હાંસી
 થાય રે ॥ વાંગાશર ॥ ને કાંઈ લાવી લાવમાં
 ને વિધિ લખિયા લેજરે ॥ તે સવિ લોગવા
 વા પડે, તિહાં નહીં મીન ને મેધ રે ॥ વાંગાશર
 ॥ સાસૂના ન્નયા વિના, શોલ વરસ ગયાં ને
 હરે ॥ મુઝ મનડાની વાતડી, ન્નણે કેવલી
 તે હરે ॥ વાંગાશર ॥ પણ કુર્કુટથી ને નર થયા
 તે વિસ્તરશે વાત રે ॥ સાસૂ સાંલલશે કહા
 વલી કરશે ઋતપાત રે ॥ વાંગાશર ॥ તે માટે

સાવધાનથી, રહેન્ને ધરિય જિલ્લાસરે ॥ ને
 હવા તેહવા લોહમાં, કરશો નહિં વિશવાસરે
 ॥ વાંગાઉગા સાસૂને કહેવરાવન્ને, ઈહાં આ
 યાનો લાવરે ॥ પછે નેહવા પાસા પડે, તેહ
 વા દેન્ને દાવરે ॥ વાંગાઉગા મુઝ અવગુણી
 ગાંઠડી, નાજન્ને ખારે નીરરે ॥ નિન દાસી ક
 રી નાણન્ને, મુઝ નણાદીના વીરરે ॥ વાંગાઉર
 ॥ કાગલ લજન્ને ફરિ ફરિ, કૃપા કરી એક મ
 ન્નેરે ॥ વેહેલાં દરિસણ આપન્ને, શરીરનાં ક
 રન્ને નતન્નેરે ॥ વાંગાઉગા મુઝ જોહેની વા
 હલી ઘણું, પ્રેમલાલછી નેહરે ॥ તેહને જ
 હુ હેતેં કરી, જોલાવન્ને ધરી નેહરે ॥ વાંગાઉગા
 ॥ સમસ્યા ॥ રાધાપતિકે કર વસે, પંચન
 અક્ષર લેન્નેરે ॥ પ્રથમ અક્ષર દૂરેં કરી, વ
 ધે તે મુનને દેન્નેરે ॥ વાંગાઉગા ॥ ગિતરાધર્શન

ને હવે સૂરન કુંડથી, વિઘન થયાં વિસરાવ
 રે ॥ તો સહુ પુણ્ય પસાયથી, ફલશે મંગલ
 માલ રે ॥ વાંગા ડહા ઈમ લજી લેજ ગુણાવ
 લી, પ્રેષ્યો પ્રીતમ પાસ રે ॥ દીપવિનય કહે
 થંદની, હવે સહુ ફલશે આશ રે ॥ વાંગા ડહા
 ઈર્ષિ ગુણાવલીનો કાગલ સંપૂર્ણ ॥

॥ જય શ્રી ગોડી પાર્શ્વનાથજીના ઢાલી
 યાં જયવા મેઘાકાનલના ઢાલીયાં
 પ્રારંભઃ ॥

॥ ઘોહા ॥ સાન્નિધ્યકારી ભારતી, પદ્માસ
 ન સુજઘાય ॥ સમરંતાં ગુરૂતા કરે, તેમ સુજ
 સંપત્તિ થાય ॥ શામયા કરી માતા હવે, ઘો
 મુન વચણ વિલાસ ॥ ગુણ ગાળિં નિનરા
 નના, શ્રીગોડી સુજવાસ ॥ શાજવ્યય પદ

तेहने दीये, ने ऊरे ओहनी संग ॥ भहे महावा
 दी पासल, नारंगो नवरंग ॥ उ ॥ प्रतिभा न-
 एो पासनी, प्रगटी पाटण भांहे ॥ निन प्रति-
 भा निनवर निसी, वंदे लवि ठित्साहे ॥ च ॥
 ठित्पत्ति प्रतिभा तणी, ऊहुं नमि गुई सुविये
 उ ॥ महोटा ना गुण गावतां, नगमां चाधे टेड
 ॥ पा ॥ छति ॥

॥ ढाल पहेली ॥ गोडुल भयुरां रे वावा
 ॥ अहे देशी ॥

॥ नंजू द्वीपें रे लरते, काशी देश मनो
 हर वरते ॥ नयरी वणारसी रे राने, अश्वसे
 न नरपति तिहां गाने ॥ नंजू गावा वाभा
 राणी रे भांहे, थिजिद स्वम सूयित ते सोहे ॥
 पास कुंजरल रे बन्या, अनुक्रमें यौवन वय
 प्रलु पाया ॥ नंजू गावा प्रलावती ऊन्यारे प

રણી, સુજ વિલસે નિન સાર્યે ઘરણી ॥ ત્રીશ
 વરસ મંદિર સુજ વરતા. દીક્ષા લઈ નિન ત
 પ જહુ કરતા ॥ નંજૂગાડા ઘાતી કર્મને રે
 નાસે, કેવલ લહે નિનલ ઊલ્લાસે ॥ દેશ-
 ના દેઈ કેઈ લવ વાલી. આયુ એક શત વ
 ર્ષનું પાલી ॥ નંજૂગાડા પ્યાર અઘાતી કર્મ
 ને ટાલી. વરિયા શિવવધૂ નિન લટકાલી
 ॥ આઠ કરમને નાશે સોહે, આઠ ગુણે નિન
 લ વલી મોહે ॥ નંજૂગાપા નન્મ તરને મ
 રણ ન આવે, સુજ અનંતું ક્ષાયિક ત્વાવે
 ॥ ક્રોધને જાલી કર્મને ગાલી, એહને ન
 મતાં નિત્ય દીવાલી ॥ નંજૂગાડા

॥ ઢાલ બીજી ॥ તને ગોફલ જોલાવે
 કાન, ગોવિંદ ગોરીરે ॥ એ દેશી ॥

॥ પાસની પ્રતિમા ત્રણ, મોહન ગારીરે

॥ભરાવે શ્રાવક બનણ, પ્રભુ સુજ કારીરે ॥
 ॥પાહેમાચાર્ય ગુરૂ રાય, વારે ભરાવેરે ॥અં
 ॥ન શિલાકા થાય, મુહૂર્ત શુભ આવેરે ॥
 ॥શા પ્રતિમા પાટણ માંહે, ભુયરે શોહેરે ॥
 ॥પધરાવી સ્થાનક ત્યાંહી, શ્રાવક માંહેરે ॥૭
 ॥ભૂમિ જાણીને એક, તુરક તે લાલ્યોરે ॥
 ॥પ્રભુ ગોડીપાસની એક, લેઈ ઘર આવ્યો
 ॥રે ॥જાઘરમાં જોઈ જાડ, માંહે ઘાલીરે
 ॥નિત્ય સૂવે ઊપર તે મદ, શય્યા વાલીરે
 ॥પાઅંક દિન સુહણા માંહે, યક્ષ તે જો-
 ॥લેરે ॥હવે તેણે સમેં તે તુરક, હૃઈડું જોલે
 ॥રે ॥દા નહીંતર મારીશ મદ, મરડીશ તુન
 ॥નેરે ॥તે મારે ઘરથી કાઢ, હવે તું મુનનેરે
 ॥જાપાર કર દેશ વિશેષ, તિહાંથી આવશે
 ॥રે ॥શોઠ મેઘા શા શત પાંચ, ટક્કા લાવશેરે

॥ ਟਾਪਾਂ ਥੀਰੋਂ ਟਕੜਾ ਤੇਹੁ, ਤੁਨ ਨੇ ਦੇਸ਼ੇ ਰੇ ॥ ਆਪ
 ਨੇ ਡਾਢੀ ਐਹੁ, ਮੇਧੀ ਲੇਸ਼ੇ ਰੇ ॥ ਲਾਮਤ ਡਰਨੇ ਤੁ
 ਵਾਤ, ਡੋਠੀ ਪਾਸੇਂ ਰੇ ॥ ਆਨਥੀ ਡੋਡੀ ਡਲ੍ਹਾਏ,
 ਤਾਹੁ ਰੇ ਥਾਸ਼ੇ ਰੇ ॥ ਆਨਾ ਸੁਯ ਸੰਪਤਿ ਵਲੀ ਲੋਗੁ
 ਐਹੁ ਨੇ ਨਾਮੇਂ ਰੇ ॥ ਐਮ ਡਹੀਨੇਂ ਤੇ ਯਕੁ, ਗਯੋ ਨਿ
 ਨ ਡਾਮੇਂ ਰੇ ॥ ੧੧ ॥ ਯੀਹੀਨੋਂ ਤੇ ਮਨ ਮਾਂਹੇਂ, ਆ
 ਡਲੋ ਥਾਧ ਰੇ ॥ ਸੁਲ ਵੀਰ ਡਹੇ, ਸੁਯ ਸੰਤ,
 ਆਗਲ ਨੇ ਥਾਧ ਰੇ ॥ ੧੨ ॥

॥ ਛਾਲ ਤੀਭ ॥ ਪਰੋਏ ਵੀਨੀ ਦੇਸ਼ੀ ॥

॥ ਪਾਰ ਡਰ ਦੇਸ਼ ਵਿਸ਼ੇਖ, ਮਨੋਹਰ ਸ਼ੋਹੇ ਰੇ
 ॥ ਸੁਰ ਮਾਂਹੇਂ ਨਿਮ ਚੰਦ, ਅਧਿਕ ਡੂਪ ਮਾਂਹੇ ਰੇ ॥
 ਸੁਯ ਨੇ ਰੰਗੇ ਲਾਲ, ਲਵਿਨਾ ॥ ਰੰਗ ਅਲੰਗੇ
 ਲਾਲ, ਲਵਿਨਾ ॥ ਮਨ ਸੁਵਿਵਾਸੇਂ ਲਾਲ, ਲ
 ਵਿਨਾ ॥ ਅਧਿਕ ਆਏਂ ਲਾਲ, ਲਵਿਨਾ
 ॥ ਐ ਆਂਡਈ ॥ ਤਾਰਾਮਾਂ ਨਿਮ ਚੰਦ ਵਲੀ ਮ

નોહાર ન્ને, નરમાંહેં ન્નેમ ચીક્રી તેન ઊદાર ન્ને
 ॥ સુગા ૧ ॥ કાનનમાં ન્નેમ નંદન ગુણ ગંભીર
 ન્ને, ગિરિવરમાં ન્નેમ મેરૂ મહોદો ધીર ન્ને ॥
 સુગા ઈંધનમાં ન્નેમ ચંદન સમરૂં સાર ન્ને,
 વાનિત્રમાં ન્નેમ લંભા શઙ્ક ઊદાર ન્ને ॥ સુ
 ॥ શાઘાતુમાં સુવર્ણ પુરાણેં ગીતા ન્ને, કુંવર
 માં ઐરાવણ શીયલેં સીતા ન્ને ॥ સુગા તિ
 મ નંજૂમાં સહસ્ર જત્રીશે દેશ ન્ને, તેહમાં
 સોહે પાર કર દેશ વિશેષ ન્ને ॥ સુગા ૩ ॥ તિ
 હાં ભૂદેસર નામેં નયર વિસાલ ન્ને, નેમાં ન
 હીં કોઈ કોઈનો વયરી વાલ ન્ને ॥ સુગા શો
 ભે નેમાં શ્રેષ્ઠ આવાસ પ્રધાન ન્ને, સંજ્યા તે
 હની ચૌદશેં જાવન્ન ન્ને ॥ સુગા ૪ ॥ ભૂપતિ
 રાન્ય કરે તિહાં રાય જેંગાર ન્ને, તેતો શોહે
 ન્નતિ તણો પરમાર ન્ને ॥ સુગા નયરી માંહેં

વણન કરે વ્યાપારી ને, અપછરા સરજી
 શોઠે તસ ઘર નારી ને ॥ સુગાયા ॥ તિહાં ડા
 નલશા મહાંતો છે વ્યવહારી ને, સદુ સંઘ
 માંહે અધિકો તે અધિદારી ને ॥ સુગાડા
 નલશાનો મેઘો થાય બનેવી ને, વાત ક
 રે છે એક દિન સાલો બનેવી ને ॥ સુગા
 ॥ દાગુર્નરદેશો ઈહાંથી નઈને આવો ને,
 પૈસા ખરચી કેઈ કેઈ વસ્તુ લાવો ને ॥ સુ
 ॥ કાનલ કહે મેઘા લણી સુણ સંત ને, વીર
 કહે સુણો આગલ કહું વિરતંત ને ॥ સુગા ॥

॥ ઢાલ ચોથી ॥ બિનલી છઠ્ઠ આશા
 ઢની ને ॥ એ દેશી ॥

॥ વલ તું તે મેઘો એમ કહે ને, હવે-
 થાલીશ હું પરભાતે ને ॥ શકુન ભલાં હોશે
 યદા ને, થાલું સાથ કરી ગુનરાતે ને ॥ ૧ ॥

લોક સહુ નથ નથ વદે ને ॥ રો આંકણી ॥
 બહુ પરિવારે પરવસ્યો ને, વસી ઘન ઘણું
 લેઈ સાથ ને ॥ કંકુ તિલક શિરમાં કીયો
 ને, શું શ્રીફલ લીધું હાથ ને ॥ લોગાશા-
 ણિંટ કતાર લેઈ કરી ને, હવે આઘ્યાયીટા
 મોનર ને ॥ તવ સન્મુખ કન્યા મલી ને, તે
 તો કરતી રંગ રસાલ ને ॥ લોગાડા માલણ
 ફૂલડે વધાવતી ને, વસી મલ્લય યુગલ મ-
 લ્યું ખાસ ને ॥ લાનન દધિ ભરિયું મલ્યું -
 ને, કવિ વેદ જોલંતો વ્યાસ ને ॥ લોગાજા
 રાસલડાજો જોલતો ને, હનુમંતે દીધી હા
 ક ને ॥ નન કહે કામ હોશે સહી ને, વસી મ
 ધુરા જોલે કાક ને ॥ લોગાપ ॥ અનુક્રમે શા
 લ્યા મારગે ને, આઘ્યા પાટણ નગર મઝાર
 ને ॥ ઊતારા શેઠે કીયા ને, મનમાંહેં હરજ-

અપાર ને ॥ લોગાડા ॥ નિશાશયન નિશા
 ભરે ને, યક્ષ આવી જોલે તામ ને ॥ શોઠતે
 સઘલું સદહે ને, ઈહાં તુરક તણું છે ધામ
 ને ॥ લોગાજાતેહને ઘેર નઈ આપને ને,
 ડૂડા પાંચિશેં દોડડા સાર ને ॥ લેને તું પ્ર-
 તિમા પાસની ને, થાશે કોડી કલ્યાણ મનો-
 હાર ને ॥ લોગાડા ॥ એમ કહી યક્ષ તુરક ભ-
 ણી ને, કહે દેને પ્રતિમા સાર ને ॥ વીર કહે
 ભવિ સાંભલો ને, ઈહાં વાટ ભૂએ નિરધાર
 ને ॥ લોગાડા ॥

॥ ઢાલ પાંચિમી ॥ માતા ચશોદા તમા
 શો કાન, મહી વેચંતાં દાણ મારે ॥ એ દેશી ॥

॥ હવે એમ કરતાં પરભાત ને, વાત ક-
 રે એકાંત ને ॥ તિહાં શોઠ્ઠ પાંચિશેં દામ
 ને, પ્રતિમા લાવ્યા ઠામ ને ॥ ૧ ॥ પ્રતિમા પૂ-

જો એક ચિત્ત ન્ને, ત્નાવેં જરથે વિત્ત ન્ને ॥ ન્નેમ
 વ્યાપારી મન દામ ન્ને, સીતાને મન રામ ન્ને
 ॥ રાવડવજતે મૂર્તિ આવી ન્ને, આપશે વિ
 ત્ત કમાવી ન્ને ॥ ધન જરથી રૂતિહાં લી
 ધું ન્ને, ધાસ્યું કારન કીધું ન્ને ॥ ૩ ॥ ઊંટ વી
 શાને રેના તરિયા ન્ને, માંહે જેઠા ગુણ દરિ
 યા ન્ને ॥ તે પારણથી હવે વલિયા ન્ને, સાન
 ન સહુ તિહાં મલિયા ન્ને ॥ ૪ ॥ અનુક્રમે
 ચાલ્યા ન્ને ન્ને, રાધન પુરમાં આવે ન્ને ॥
 તિહાં દાણી દાણ ન્ને લેવા ન્ને, એકઠા થઈ
 ને આજ્યા ન્ને ॥ ૫ ॥ ગણતાં ઊંટને ભૂલે લે
 જે ન્ને, અધિકો ઓછો દેજે ન્ને ॥ ૬ ॥ આશ્ચર્ય
 હુઓ એણેં ઠામેં ન્ને, દાણી વિસ્મય પા
 મેં ન્ને ॥ ૭ ॥ તે મેં ઘાશાને પૂછે ન્ને, કહો એ
 કારણ શું છે ન્ને ॥ ૮ ॥ મેં ઘો કહે સુણ દાણી ન્ને,

ચિંતામણિ સમ આણી ને ॥ ગાપાટણથી
 પ્રતિમા લાવી ને, તે જોઈમાં પધરાવી ને
 ॥ કહો કિમ નલવીયેં ઘણી ને, નિન પ્રતિ
 મા ગુણ વજાણી ને ॥ ૮ ॥ પ્રભુ પાસ તણે
 સુપસાય ને, ઘણ મેલી ઘર નય ને ॥ તિ
 હાં નન્રા કરે મનલાવેં ને, લાભ ઘણેરા
 પાવેં ને ॥ ૯ ॥ તે રાંધણ પુરથી વલિયા ને,
 પાર કર માંહેં લલિયા ને ॥ ભૂદેસર નગ
 રેં આવેં ને, વધામણી દેવરાવેં ને ॥ ૧૦ ॥
 વધામણી નજ આવી ને, શેઠ તણે મન
 લાવી ને ॥ તિહાં આવ્યા ઊન માલેં ને, તે
 કહીયેં આગલ ઢાલેં ને ॥ ૧૧ ॥

॥ ઢાલ છઠ્ઠી ॥ રસીઆના ગીતની દેશી

॥ રસીયા નિનવર દરશન કરવા, કા
 નલશા તિહાંરે લોલ ॥ રસીયા સંઘ સહિ

ત તે આવે, નિનપ્રતિમા નિહારે લોલાર
 સીયા દોલ નગારાં વાનતે, ગાનતે આવી
 ચારે લોલારસીયા હર્ષ ઘણો મનમાંહે,
 નિનવર ભાવિયારે લોલારસીયા-
 આલ્યા ઓછ્છવ મહોછ્છવ, કરતા તે ઘણ
 રે લોલારસીયા વંદે પદકલ ભાવશું,
 શ્રી નિનવર તણારે લોલારસીયા સંવત
 તે ગુણસ્થાનક, આંકે ન્નણનેરે લોલાર
 સીયા બ્રહ્મીશે શુદ્ધિ કાર્તિક, માસ વજાણ
 નેરે લોલારસીયા બીજને થાવર-
 વારે, નિનવર થાપતાંરે લોલારસીયા ચા
 થિક બનને દાન, અનર્ગલ આપતાંરે લો
 લારસીયા એક દિન કાલસા કહે, તિ
 હાં મેઘા ભણીરે લોલારસીયા નાણું અ
 માઈ લઈને, ગયા ગુર્જર ભણીરે લોલારસીયા

રસીયા કિહાં તે વાવસ્યું વિત્તકે, તસ લેખું
 કરોરે લોલ પારસીયા મેઘાશા કહે શોઠ-
 ૯૯, તે હવે સાંલલોરે લોલ પારસીયા નિન
 વર લીધા દીધા, પાંચશે તેહનેરે લોલ પા
 રસીયા કાનલશા કહે કામ, આવે એ કેહ-
 નેરે લોલ પાજારસીયા મેઘો કહે સુણ કા
 નલ, એ શિર માહરેરે લોલ પારસીયા એહ
 માંહે વલી લાગ, ન ધેવો તાહરેરે લોલ પાર
 સીયા મેઘાશાની લાર્યા, એકન મોહતી
 રે લોલ પારસીયા મરગાદે અનિધાને, ષ
 ટગુણે શોહતીરે લોલ પાપ પારસીયા દો
 વસુ છે તેહને, રવિ શશી સારિજારે લોલ
 પારસીયા મહીયોને મેહરો નામે, દોયસુ
 ત પારીજારે લોલ પારસીયા અનુવિન-
 યાદિ ગુણે કરી, શોભિત છે સદારે લોલ

રસીયા રૂપવંત જહુજુધ્ધિંકે, વીર કહે મુઘ
રેલોલ પાદ પાઠિતિ ॥

॥ ઢાલ સાતમી ॥ ઝિંથી માધવળની
પીંપલી રે લોલ ॥ એ દેશી ॥

॥ એમ કરતાં જેહુને તદારે, વાદ હુ
આં વિકરાલ વાલા ॥ મેઘાશા ધનરાન-
ને રે, જોલાવે તતકાલ વાલા ॥ ત્વવિય
ણ લાવે સાંભલો રે ॥ એ આંકણી ॥ પાનિ
ન પ્રતિમા પૂને તમોરે, લાવ ધરી નિરધા
ર વાલા ॥ બાર વરસ ધનરાનળ રે, પૂન્યા
નિન નયકાર વાલા ॥ તળા ॥ રાજેક દિન
યક્ષ સુહણે કહે રે, સુણ મેઘાજેક વાત વા
લા ॥ અમ સાથે તું આવને રે, પરિવારી પ
રલાત વાલા ॥ તળા ॥ આવેહેલ કરી લાવલ
તણી રે, જેસાડી વિશ્વ દયાલ વાલા ॥ દેવા

एंछरायडा नएगारे, होय वृषल छे जाल
 वाला तालगाजा अडेकलो वेहेल तुं हांडने
 रे, साथें न लेईश डोय वाला ताल
 जांड थल लणीरे, पुंठ वाली नवी न्ये-
 वाला तालगापा मेघाशाने अेम उहीरे,
 यस्त गयो निन ठाम वाला तारवि णियोत-
 थयो यदरे, उरवा भांझुं डाम वाला ताल
 तादा वेहेल तिहां ते लावीयोरे, वृषल आ
 एया सार वाला त वेहेल हांडीने थालियो
 रे, लोड भल्यां तेणी वार वाला तालगाजा
 दुरित सडल दूरें गयां रे, रवि तेनें तमन्न
 थ वाला त हर्ष घणो रोहने तिहां रे, निम
 डोई परएवा न्ये वाला तालगाटा भार
 ग थालतां आवीया रे, जांड थलमां तेह
 वाला त निन प्रतिभा पासें रही रे, छाया न

છોડે દેહ વાલા પાલગાલાલૂત પ્રેત નિહાં
 છે ઘણારે, શંખ તણો નહીં પાર વાલા પાવ્યં
 તર કેઈ ચાલા કરેરે, શેઠ કરે વિચાર વા
 લા પાળા એણી અવસર હું એકલો
 રે, કોણ કરશે મુન સાર વાલા પાચક્ષ તદ્ધ
 આવી કહેરે, મત કર ફકર લગાર વાલા પા
 લગાણા વેહેલ હાંડીને ચાલીયોરે, આવ્યું
 બિનડ ગોડી ગામ વાલા પા વીર કહે બન નિ
 હાં નહીંરે, નહીં મંદિરનું ઠામ વાલા પાલગાણ
 પાઈતિ પા

॥ ઢાલ આઠમી પાવનમાં વાનેરે વાંસલી
 પાએ દેશી પાએણી અવસર તિહાં શેઠલ, શિ
 તે ચિત્ત મનર પાશેઠલ લાવેરે સાંભલો પા
 વેહેલ તણી ગતિ અચિરિન અછે, સન્મુખ
 નેઈ લગાર પાશેઠનાણા વસુધા ઊપર રે-

ચાલતી, થંભાણી તેણે ઠામ ાશેનાનવિત
 ણાયે રે જલેં કરી, ભીંત કીયો ચિત્રામ ાશે
 ઠગારા ચિંતા ચિત્તેં વ્યાપતી, શેઠ હૂઓ દિ
 લગીર ાશેનારાત્રિ પડી સૂતા શેઠ, ચિંતા
 તુર શરીર ાશેનાઝા સુહણા માંહે રે શેઠને,
 ચક્ષ કહે તેણી વાર ાશેના આ ગોડીપુર ગા
 મ છે, નિનનો કર ને વિહાર ાશેનાઞાદક્ષિ
 ણ દિશાયેં રે તું નને, તિહાં છે નીલું રે છાણ
 ાશેના હૂઓ ઊમટશે રે નીરનો, પ્રગટશે પ
 થ્યર જાણ ાશેનાચાપાસેં ઊગ્યો રે ઊન-
 લો, આકડા હેઠલ સાર ાશેનાસ્વસ્તિક પૂ
 ર્યો રે થોજા તણો, ધન જહુલું સુવિશાલ
 ાશેનાદા શિરોહી ગામે રે એક છે, શિલાવ
 ટમાં મનોહાર ાશેનાતે અતિ થતુર છે કા-
 મમાં, પણ શરીરેં રોગ ઊદાર ાશેનાજાન

મણ કરી છાંદને તેહને, ન્નશે રોગ વિકારા
 શંગાપાયો મંડાવને દેહરાતણો, પામીશ
 નગ સુખ સારા શોગાટા અંબ કહી ચક્ષ તે
 થાલીયો, નિન થાનક મોઝારા શોગા શ્રી
 શુલવીર કહે સુણો, આગલ વાત રસાલા
 શોગાલા

॥ દાલ નવમી શોગઠાં માંડ્યાં શો
 લરે અંબ દેશી ॥

॥ ગિરિ આસન બિચ્ચો પતંગરે, નિન
 વરશું ન્નચ્ચો રંગરે ॥ તૂઠા નિનવરા રે ॥ તિ
 હાં શિલાવટને તેડાવેરે, ઘણી ધનની જા-
 ના જાણાવેરે ॥ તૂળા ૧ ॥ સાન્ન સફુને તે-
 ડાવેરે, ગોડીગામ તે શેઠ વસાવેરે ॥ તૂળા-
 અનુકરમે કેતા દિન ન્નતાં રે, મેઘો હૂચ્ચો-
 નગત વિજ્યાના રે ॥ તૂળા ૨ ॥ તે સાંલલી ડા

નલ આવી રે, એક મેઘાને વાત સુણાવી
 રે ॥ તૂના નિન ચૈત્ય કરો ઈહાં સારો રે, માં
 હું અર્ધ્યો નાગ અમારો રે ॥ તૂના શાન જ
 કાનલ શા એમ કહે છે રે, તજ મેઘો ઊત્તર
 એમ દે છે રે ॥ તૂના સુણ કાનલ તું એક -
 પિત્ત રે, ને ઈ છે કેળું તુન પિત્ત રે ॥ તૂના જા
 નિનરાન તણો સુપસાય રે, ઘણું ધન મલ્યું
 મુન આહીં રે ॥ તૂના પ્રતિમા લાલ્યો હું નમ
 રે, માળ્યા પાંચશે પાછા દામરે ॥ તૂના પાશ્વે
 પથ્થર છે કુણા કાન રે, એમ કેતાં નાલી તુન
 લાન રે ॥ તૂના ચલ્યો કોઈને કાનલ કાલો
 રે, ઘરે આવ્યો અતિ વિકરાલો રે ॥ તૂના દા
 માં મેઘાને હું ન્યારેં રે, શાંતિ વલણે મુ
 ન ત્યારેં રે ॥ તૂના એહ પિંતાયેં અન્ન ન લા
 વેરે, રૌદ્ર ધ્યાને નિદન આવેરે ॥ તૂના જા

ताडे छल हणवाने कामरे, निस्यो नाम ति
 स्यो परिणामरे तातूना लवि दुर्लभ संगत
 न्छरे, उहे वीरविनय सुजघरे तातूना
 ताढात दशमी तारायल जभें तो हिं-
 दुआणीडे, रान गरशीयारे लोख ताने दे
 शी छे ता

तापरणावु सुता हुं माहारी डे, गुणवं-
 ती सघरे लोख ता विवाह ओछव भंडावुं
 डे, छम थिते तघरे लोख ताशा वली न्याती
 न्छमाडुं महारी डे, थैत्य उरें वहीरे लोख तामे
 घाने तेडुं लली लांति डे, विष देगें सहरीरे
 लोख ताशा विवाह ओछव भंडाव्यो डे, ते शो
 हें हवेरे लोख ता सान्न सह न्याती रसात
 डे, तेडे तेहवेरे लोख ताडा भेघा शाने भोड
 ले जहुमाने डे, नोतरें ते सहरीरे लोख तावि

વાહ કારણ છે મહોટો કે, આવન્ને તુમેં જા
 હીં રે લોલ ॥ જામે ઘાશાને સમીપેં આવી
 કે, તે વીનયે ઘણું રે લોલ ॥ તવ મેઘો કહે
 કામ મહોટું કે, દેહસાસર તણું રે લોલ ॥ પા
 કહો કેમ આવાયેં અમચી, તે જાણો તમો
 રે લોલ ॥ મુન તેડી જનજો પરિવાર કે, નવી
 આવીયેં અમોરે લોલ ॥ દુઝામરગાદેવી આ
 હિં પરિવાર કે, નઈ કરી તિહારે લોલ ॥ ત્હૂ
 દેસર નગરેં આવ્યા કે, કાનલ છે તિહારે
 લોલ ॥ ગાતવ કાનલ પૂછે કેમ નાવ્યા કે,
 રયું કારણ અહીં રે લોલ ॥ તો મેઘા વિણ
 કિમ થાલે કે, ન્યાતિ નિમે પછેં રે લોલ ॥
 ॥ ત્હાજેમ કહે છે કાનલ શેઠ કે, ચિંતાતુર થ
 વોરે લોલ ॥ આગલ વાત સુશોભિત થાય,
 તે વીર વિનય નયોરે લોલ ॥ ૬ ॥

(૩૬)

પા દોહા પા એણીપરેં કાનલ નૂરતો, -
થિંતે ચિત્ત મનર પા ફૂડ કપટ કેલી કરી, તે
ડી લાવું ઘર બાર પા ઈમ ચિંતવતો ચા
લીયો, કાનલશા તેણી વાર પા છંડે પ્રયાણે
આવીયો, તેહ નયરને બાર પા શાગોડીપુર
માં કિમ હૂઓ, મેઘાશા ગુણવંત પા વીર ક
હે તસ સાંભલો, આગલ કહું વૃત્તંત પા ૩૫

પાઢાલ અગીઆરમી પા વાહાલા તુમ
રી વાડીયું વિણશી નયરે વાહાલા ભાગ્યે
દેશી પા

પા એક દિન સૂતા શેઠ શય્યા માંહેં
રે, સંતાળ, એણી પરેં બોલે વ્યંતર આવી
જિત્સાહેં રે હો સંતાળ પા ફૂડ કપટનું મંદિર
કાનલ કાલો રે સંતાળ, તેડવા આવશે તુન
ને તાહારો શાલો રે હો સંતાળ પા ઘણું ક

હે પણ તું નવી બને તેહને ઘેર રે સંતાળ, તું
 નને હણશે કાનલશા દેઈ નેર રે હો સંતા-
 લાઘણું કધાથી બે તું બઠશ સાથે રે સં-
 તાળ, તો નિનવર નમણ કરીને લેને હા-
 થે રે હો સંતાળા રાગોપય માંહે દેશે કા-
 નલ નેહ રે સંતાળ, નમણ પીઘાથી વ-
 લશે પાછું તેહ રે હો સંતાળા હિત કાણ
 એ સુણને વચણ રસાલ રે સંતાળ, એમ
 કહી ચાલ્યો વ્યંતર તે તડાલ રે હો સંતા-
 લાઝાદિનકર ઊઘ્યો તિમિરનો હૂઓ-
 નાશ રે સંતાળ, કાનલ આવ્યો મેઘાશા-
 ની પાશ રે હો સંતાળા ઈણી પેરેં જોલે ઈ-
 ષ્ઠ વચન રસાલ રે સંતાળ, નિમ નનની-
 ની આગલ જોલે જાલ રે હો સંતાળાઝા
 માન્યું બેશે વચન અમારું પેલ રે સંતાળ,

આવો સઘવો મૂઠી મનનો મેલરે હો સં-
 તાળા તુમ સરિજા ને સન્નન મુન કહેવા
 ચરે સંતાળ, તે નાવેતો વિવાહ કહો કિમ-
 થાયરે હો સંતાળાપા હસ્તી વિના સહ
 સેના સોદે યથા રે સંતાળ, તુમવિણ વિ-
 વાહ ઓછલ તે દીપે તથારે હો સંતાળા
 ગોડી પુરમાં આવ્યો હું દરજે કરી રે સંતાળ,
 તુમ આવ્યા વિણ કિમ ન્હાં પાછો કરી
 હો સંતાળાદા નહીં આવો તો પડશે તુમ
 અમ તંગરે સંતાળ, તે કારણ પ્રભુ આવી
 રાજો રંગરે હો સંતાળા હઠ કરીને શું જો
 છો માહારાન રે સંતાળ, જોદી કરો છો અ-
 મને તમે શા કાનરે હો સંતાળાગા આટ-
 લો હઠ ન નેઈયેં કહું છું થઈ રાંકરે સંતા-
 ન, જોલ્યો હસો તે સઘવો મહારો વાંકરે

હો સંતાળા ઈણી પરે કાનલશા તે જોલી
 રહ્યો હવેરે સંતાળ, તવ મેઘોશા મનમાં
 એમ ચિંતવેરે હો સંતાળા નાનમતો મહો
 દો પાદપ તે કહેવાય રે સંતાળ, અતિ તાણ્યુ
 તો રન્નુ પણ ચૂટી નયરે હો સંતાળા હવે
 બચાને થાયે તે બિનભાસ રે સંતાળ, કાનલ
 સાથેં ચાલ્યા તે તલાલ રે હો સંતાળા બા
 ઈણ અવસર નમણ લેવું વિસર્યું વિશ્વાવી
 શ રે સંતાળ, આવ્યા તે મન ઊલ્લાસેં ભૂ
 દેશરે હો સંતાળા વીર કહે સુણને તમો દિ
 તકાર રે સંતાળ, લાવી આગલ કોઈનો ન
 વી થાલે નિરધાર રે હો સંતાળા પગા
 પાઢાલ બારમી પા અરે લોનન લાલી
 ક્યારેં કરીશું પા અરે દેશી પા
 પાવર કન્યા પરણાવી શેઠેં, ખરથે વિત્ત

તે જોહોલું રે ॥ ન્યાતિ નિમાડવા કારણ કા
 નલ, કરતો કામ બિતાવલું રે ॥ પાપા હવે કાન
 લશા નિન નારીને, શીખવે તે એક પિત્તશું
 રે ॥ મેઘાશાને એમં દોય લેગાં, બેશીશું કો
 કરીતશું રે ॥ રાદૂધ માંહેં વિષ લેલવી દેને,
 થાલ માંહેં તેણે સમેરે ॥ દૂધ તણી કહું આં
 બડી રીશોં, મેલને મેઘાને તમેરે ॥ ગાનારી
 કહે પીયુવાત નિવારો, મેઘાને હણવા તણી
 રે ॥ કુલ માંહેં સહુ લંછન દેશે, કારણ નહીં કા
 દો હણી રે ॥ જાપુણ્ય થડી ને એણેં ઋધિ
 પામી, નગ નશ કીર્તિ ઘણી સહી રે ॥ કર્મ વ
 શોં સહુ નનને નાણો, એમાં કાંઈ ચાલે નહીં
 રે ॥ પાઈણી પરેં જોલ કહ્યા વિનતાયેં, કા
 નલ તો બિન્લ્લલ નહીં રે ॥ પ્રીતડી તો પરા
 ણે નવી હોવે, મન મોતી લાગું સહી રે ॥ ૬ ॥

હવે એમ શીજવી નિન નારીને, નભવાને બે
 હુ બેસીયાએ ॥ દૂધ આણીને તિણ નારી-
 ચેં, થાલ માંહેં નઈ પીરસીયા એ ॥ જાજાં
 ખડી કાનલશા નજ કહે છે, નારી જોલે તિ
 હાં ચાવું રે ॥ નારી કહે નણદોઈ ન જાશો,
 દૂધ માંહેં વિષ લેલવું રે ॥ ટામેઘો કહે લી-
 ઘો નવી છાંડું, થાલી માંહેં ને આપીયું રે ॥
 ઈમ ન્હાણીને પીધું તે શેઠેં, સાતે અંગેં વ્યા
 પીયું રે ॥ કાલ કરી પરલોડેં પોહોતો,
 લોક મલ્યો તિહાં સહુ લલો રે ॥ શુભ ચિ
 તેં શુભ ગતિને પામ્યો, વીર કહે લવી સાં
 લલો રે ॥ ૧૧ ॥

॥ ઢાલ તેરમી ॥ સાંજરમતીયેં આવ્યાં
 છે નલ પૂરને ॥ એ દેશી ॥

॥ હવે નિન નારી છે સુજકારી નેહને,

તેહનેરે આગલ વાત કહી ચઢારે ॥ નેવા કે
 વા કારણ આવી પીયુને ઠામ ને, નથાણ-
 આંસુ પૂરેરે મૂઝાંગત તઢારે ॥ ૧૧ ॥ બહુ જી
 પથારે ચિત્ત વલ્યું તવ તેહને, એણી પેરે જો
 લે સા પ્રેમઘ વલીરે ॥ કિટ કુલહીણા શું ક
 સ્યું તેં કામ ને, એહવીરે બુધિ કિદાં તુનને
 મલીરે ॥ ૧૨ ॥ તુન લગિનીનું કુણ હોરો સલૂ
 ક ને, તે માહરેરે કર્મે એ છાન્યું નહીં રે ॥ એ
 હમાં વીરા દીને કુણને દોષ ને, છઠીને દિવ
 વિધિયેં સજ્યું સહીરે ॥ ૧૩ ॥ દિનકર જી
 ન કરે વિસ્તાર ને, નવી દેજે દિવસેરે જી
 જૂક કહ્યો ખરોરે ॥ નવી પડે થાતક વઢને
 નીરનો જિંદુ ને, એ સઘલો દાવ તે કર્મ ત
 યો ખરોરે ॥ ૧૪ ॥ પરદેશેં ગયો આવે કેઈ
 ક વાર ને, ઈણી વાટે થાલ્યોરે તે નાવે કદા

રે ॥ પણ મુન નંદન જ્ઞાના મેલ્યાં જાલને,
 કેહને રે તાત કહી રમશે સદારે ॥ ૫ ॥ કુંઘર
 તીતી આશ ઘણી મનમાંહેં ને, ગોડીપુર
 ગામેં રે થૈત્ય નવો જને રે ॥ તે સઘલો રહ્યો
 આત્મ થકી નિરધાર ને, આશા મુન તોડી
 રે શું કહીયેં તને રે ॥ ૬ ॥ મઠીઓને મેરો તે
 પણ આવ્યા ત્યાંય ને, નયણેં નીરધારારે
 રેદન દુઃખેં કરે રે ॥ ૭ ॥ ઈણી પરેં જોલે ધિગ્
 ધિગ્ તુન અવતાર ને, નનપદમાં તું વદ
 ન દેખાડીશ કેણી પરેં રે ॥ ૮ ॥ વિરચ્ય વા
 ત કરે પુરમાં નરનારી ને, દ્વેષ રાજીને મે-
 ઘાને માલ્યો અહીં રે ॥ ૯ ॥ કાનલશા છે ફૂડ કા
 પરની જાણ ને, મનનો મેલો ધીહો એહ
 વો કોઈ નહીં રે ॥ ૧૦ ॥ દ્વેષ કરે તે દુર્ગતિનાં
 ફલ પામે ને, એણી પરેં કાનલને સહુ કિદ્દ કિ

ટકરે દુઃખ આણને રે ॥ દુર્નન હેતેં કહી તેર
મી ઢાલ ને, વિનયાંકિત શુભવીર કહે લવિ
નણાને રે ॥ લા ॥ ॥ ઈતિ ॥

॥ ઢાલ થૌં દમી ॥ જંઘ ટુંકા છે પણજે
વડારે, ફિટ હૈયાના રે ॥ અંદેશી ॥

॥ અગ્નિનો દાહ દેઈ કરી રે, નિનઠામેં
આવ્યા સહુ કરી રે ॥ નિન જનને કાનસ વિ
નવે રે, શાકારણ રૂઢન કરો હવે રે ॥ ૧ ॥ લ
ભયેં મેલુ ગોડી હો કે અમૃત પદ દાતા, તલ
યેં દુઃખ દોહગ હો કે પુણ્યેં સુખ શાતા ॥ અ
જાંકણી ॥ ન્હૂંજો નન્મ મરણ હાથેં નહી રે,
સુખ દુઃખ સરન્યાં પામે સહી રે ॥ ને ને ઈ
યેં તે આપું કરી રે, મનથી ચિંતા કાઢો પરી
રે ॥ લગાતગારા ॥ નિનનો પ્રાસાદ કરાવશું
રે, મહી પીઠે મામ તે રાજશું રે ॥ ગામગોડી

છે સોઢાતણું રે, ચાલો નઈયેં લઈ ઘર આપ
 ણું રે ॥ લગાતગાઝા અનુક્રમેં કાનલ આ
 વીચારે, સાનન સહુ સાથેં લાવીયારે ॥
 શ્રી નિન પ્રાસાદ કરાવીયો રે, ગોડી પારસ
 પ્રભુ પધરાવીયો રે ॥ લગાતગાજા હવે-
 દેહ રે શિખર ચઢાવીયો રે, ધિર ન રહે હેહું
 આવીયું રે ॥ વલી બીજી વાર ચઢાવીયું રે,
 ધિર ન રહે હેહું આવીયું રે ॥ લગાતગાજા
 વલી ત્રીજી વાર ચઢાવીયું રે, ધિર ન રહે
 હેહું આવીયું રે ॥ કાનલ શા મનમાં ચિંત
 વેરે, વિચાર તે કુણ કરવો હવે રે ॥ લગાત
 ॥ ૬ ॥ યક્ષ સુહણા માંદે આવતો રે, શેઠ મે
 હરાશાને નણાવતો રે ॥ તુન નનક તે મા-
 ત્યો એહને રે, નક્કડે મહું આપું તેહને રે ॥
 લગાતગાજા તુમના ચિત્તમાં લાવને રે, ન

ઈ દેહરે શિખર ચઢાવનેરે ॥ હવે મેહરે શિ
 ખર ચઢાવીયુંરે. નગમાંહે નામ નગાવીયું
 રે ॥ લગાતગાવા સંવત ચિહિદ ચુમાલે -
 (૧૪૪૪) લાવતાં રે, શુભ મુહૂર્તે પ્રતિષ્ઠા ક
 રાવતા રે ॥ મહીયોને મેરો મેઘા તણારે, -
 તેણે નગમાં નસ લીધા ઘણારે ॥ લગાતગા
 ॥ જાતેણે દિન થતમાં વસીયારે. ભવિંધો
 શિવસુજ રસીયારે ॥ મેઘો માસ્યો તેહને
 કારણે રે, નિનવરળ રહેશે જારણે રે ॥ લગ
 ॥ તગા ૧૧ ગોડી પુરનો શોઢો નરેસૂરે. તે
 ણે સ્વપ્નમાં કહે ચક્ષેશૂરે ॥ પૂરનારો છું તુ
 ન આશનોરે, ઘેર લાવને પ્રતિમા પાશની
 રે ॥ લગાતગા ૧૧ ॥ ભવિ મૂડી મનનો આ
 મલોરે, હવે પૂરવ ભવ તસ સાંલલોરે ॥ -
 એહ વૃધ્ધ વચન અનુસારથી રે, કહી ચો

દમી ઢાલ ઊઘારથી રે ॥ ત્વના તના ૧૨ ॥ ૫

૥ ઢાલ પંદરમી ॥ નાવણ કરીયેં રૂઢા
રૂઢા રાનવીરે ન્ને ॥ રૂઢે દેશી ॥

૥ પાર કર નામાદેશ દેશમાંહેં વડો-
ન્ને ॥ હારે તિહાં સુઈપુર નામા ગામ ન્ને ॥
વરણ અઢારે શોભિત પુર સોદામણું ન્ને ॥
એ આંકણી ॥ ક્ષત્રી વંશ ચિત્તપણ રાનરા
નતો ન્ને ॥ હારે કાંઈ જહુ ગુણવંતો શોઢો
નામ ન્ને ॥ વરણના ૧ ॥ તે નયરમાં એક વ
સે વ્યવહારીયો ન્ને, હારે તેનું ગોડીશા રૂ
તિધાન ન્ને ॥ વગા ગુણનો ગિરિવોને લાગે
પ્યારો લોકને ન્ને, હારે વલી રાનનું છે જહુ
માન ન્ને ॥ વગારા નગ સંહારણ દુઃખનો ક
રણ એહવો ન્ને, હારે દ્વાદશ વરશી પડ્યો દુ
કાલ ન્ને ॥ વગા સુઈપુરનાં મેવાશી ચાલ્યા

માલવે ને, ॥ અંજે દેડા ॥ ભૂપતિ વાણીયો દોન
 ણ પણ ચાલીયા ને, હારે સુઠપુર ઊભવલ
 થયું તહાલ ને ॥ સુઠપુરનાંગાડા ॥ અનુક્ર
 મેં માલવદેશેં આવીયા ને, હારે ઊભવણી
 નયરી મોઝાર ને ॥ સુના નિન નિન પુણ્ય-
 જલેં તે ડાલ ગમાવતાં ને, હારે સુજમાં ઝ
 હ્યાં વર્ષ જાર ને ॥ સુનાજા ॥ મેઘાશાયેં ન-
 યર વસાવ્યું સાંભલી ને, હારે તે મનમાં હેં
 ચિંતે દોય ને ॥ સુના હવે નિન નયરેં નઈયેં
 કહે રાન સુણો ને, હારે ભાઈ તો સુજશાતા
 હોય ને ॥ સુનાપા ॥ તુરંગારો હણ મહીપતિ
 વણિક ઊભય નણા ને, હારે હવે મારગ ચા
 લ્યા ભમ ને ॥ સુના ભતેં કશ્ચિત્ ડોલી તે
 સાથેં થયોં ને, હારે છે તે તસુર શીહો ના
 મ ને ॥ સુનાડા તં દુલ મઘ્છ તણી પરેં શી

હો ચિતવે ને હારે ગોડીશા બિપર એમને ॥
 સુના વણિક કમાઈ ધન જાણુ લઈ ન્યછ
 ને, હારે તે મુજ પાસે આવે કેમ ને ॥ સુના
 ॥ ડોઈક અવસર પામું તો હું એહને ને, હારે
 રે કઈ ભવિતનો અપહાર ને ॥ સુના હારે
 ધીઠો વદને મીઠો જોલતો ને, હારે અનુ
 થર પરે નિરધાર ને ॥ સુના ટા ॥ એમ કરતાં
 તે પારકર માંહે આગિયાર ને, હારે ડુંઘપુર
 ગામ તણે આરામ ને ॥ સુના તણે નણ આ
 વી જોડા છે ભાવે સાંભલા ને, હારે હવેશું
 બન્યું એણે ઠમ ને ॥ સુના જા ॥

॥ ઢાલ શોભમી ॥ આવો આવો ચશો
 ઘના કાન, ગોઠડી કરીયેં રે ॥ એ દેશી ॥
 ॥ ઘોડા જાંધી વડ તે ચાલ્યો, શોભો-
 નલ ભરવા રે ॥ એક વાવ્ય છે મહોદી ત્યાં ॥

મુજ શોધન કરવારે ॥ ૧ ॥ શેઠ ગોડીશા લેઈ
 ઘાતણ, મુજ પ્રક્ષાલેરે ॥ પામી લાગતે કો
 લી, સીંહો, હણે કરવાલેરે ॥ ૨ ॥ પાડી રાડિ
 તે સાંભલી શાંઢો, કરે વિચાર ॥ ૩ ॥ શું
 જન્યું ઈણે ઠામ, થાળે અસવારે ॥ ૪ ॥ ઝાઝમ
 ચિંતવતો તિહાં આવ્યો, થઈ હુશીઆરે ॥ ૫ ॥
 શેઠ ગોડીશા તન્ઢાલ, દુઃખ અપારે ॥ ૬ ॥
 જીવ કેમેં કર્યા નવિ નયકે, શેઠનો ત્યાંહેરે
 ॥ ૭ ॥ દેખી તરફડતો તે શોઢો, ચિંતે ચિત્તમાં
 હેરે ॥ ૮ ॥ પા ઘન લાલચી ગોડી માણ્યો, ઈણે
 પાપ કીધું ॥ ૯ ॥ રાન્ન પૂછે સીંહાને તામ, બિત્ત
 ર નવિ દીધું ॥ ૧૦ ॥ નણી ચોર હણ્યો તે કો
 લી, રાન્નયેં નમરે ॥ ૧૧ ॥ દેખી ચિંતે લીધું લલે
 વેર, શૂંઢું એ કામરે ॥ ૧૨ ॥ શુભ ધ્યાનેં મરી તે
 શેઠ, હુવો તતજેવરે ॥ ૧૩ ॥ ગોડી પાસ પ્રભુનો -

ઘસડે, વ્યંતર દેવરે ॥ ૮૮ ॥ શોઢો ચાલી આ
 વ્યો પુરમાંહે, લીધા રાત્ર કાનરે ॥ પૂરવત્ત
 વની પ્રીતે, સંભલાવે ચક્ષુરાનરે ॥ ૮૯ ॥ પ્રતિ
 મા રાત્ર ત્વાની ત્વાંતકે, નિન્ધર લાવેરે ॥
 તવ દેશના લોકના થોક તે, ઘરિશને આવે
 રે ॥ ૯૦ ॥ કેઈ માનતા માને લાજની, આત
 મ લાવેરે ॥ કામ થાય સવિ દુઃખ ન્નય તે,
 સંપત્તિ પાવેરે ॥ ૯૧ ॥ ટાલે વિદ્ધ નિવારે રોગ
 ને, સમરે ન્નપરે ॥ મનવંછિત પૂરે કામકે,
 ટાલે સંતાપરે ॥ ૯૨ ॥ નિર્ઘનીયાને ધનદા
 ચક્ર, નાયક સ્વામીરે ॥ નિરાધારનો છે આ
 ધાર, નમો શિર નામીરે ॥ ૯૩ ॥ મહાનંદત
 ણું છે કારણ, ધ્યાન ઊત્તંગરે ॥ મતિ હી
 ણાને જુધ્ધિ પ્રકાશકે, આરતી ભંગરે ॥
 ॥ ૯૪ ॥ અપુત્રીયાને પુત્રનો દાય, ગોડી ન

સારાનેં રે ॥ ડરે કાયરને વસી સૂર કે, ધારિ
લાંને રે ॥ ૧૫ ॥ વૃદ્ધ વયિનને અનુસાર કે,
વાત એ બ્નણી રે ॥ ડહે વીર સુણો ભવિ પ્રા
ણી કે, સ્તવનમાં આણી રે ॥ ૧૬ ॥

॥ ઢાલ સત્તરમી ॥ વાલા તમે તે ડાના
દાણી બ્ને ॥ એ દેશી ॥

॥ પ્રભુ પાસ ગોડી મુન તૂઠા બ્ને, અ
મીયેં મેહૂ વૂઠા બ્ને ॥ પ્રભુ ચિરણ યુગલ મુ
ન મલિયાં બ્ને, સંકટ સરવે ટલીયાં બ્ને ॥
૧ ॥ મહા સાત ભયાદિક માઠા બ્ને, આ
ન થડી તે નાઠા બ્ને ॥ મુન આગણે સુરત
૩ દેલીયો બ્ને, સુરમણિ સમ પ્રભુ મલી
યો બ્ને ॥ ૨ ॥ પ્રભુ દરિસણ અમૃત જાવો
બ્ને, આપો અર્ચિયલ દાવો બ્ને ॥ મેંતો ગાય
પ્રાણ આધારાન્ને, ભિનવરળ નયકારાન્ને

॥ ડાહ્યાવિયુગમાં સુરતરે સરીજો ને, પ્રલુ-
 પાર્શ્વગોડીમેં નિરખ્યો ને ॥ પ્રલુ સમતા
 વેલ વધારો ને, નિનલ પાર ઊતારો ને ॥
 ॥ નામહાવીરને પાટેં સોહાયા ને, ગણધ-
 ર કેઈ કહાયા ને ॥ વિનયદાનસૂરિ ગચ્છ
 રાયા ને, પ્રણમું તેહના પાયા ને ॥ પાત-
 સ પાટેં દિનકર સરિજા ને, હીરવિનય ગુ-
 રે પરિખ્યા ને ॥ નેણેં નિન આતમને શોધ્યા
 ને, અકબરશા પ્રતિજોધ્યા ને ॥ દુઃખ
 નયસેન સૂરિ પદ થાપી ને, સવાઈ ગુર
 પદવી આપી ને ॥ તસ પાટેં મહોદયવં-
 તા ને, વિનયદેવ સૂરિ વિચરંતા ને ॥ જા
 વિનયસિંહસૂરિ ગણધારી ને, નગમાં કી-
 ર્તિ સારી ને ॥ તસ શિષ્ય વડેરો દાસ ને, સ-
 ત્યવિનય પન્યાસ ને ॥ દાતસ કપૂર વિન

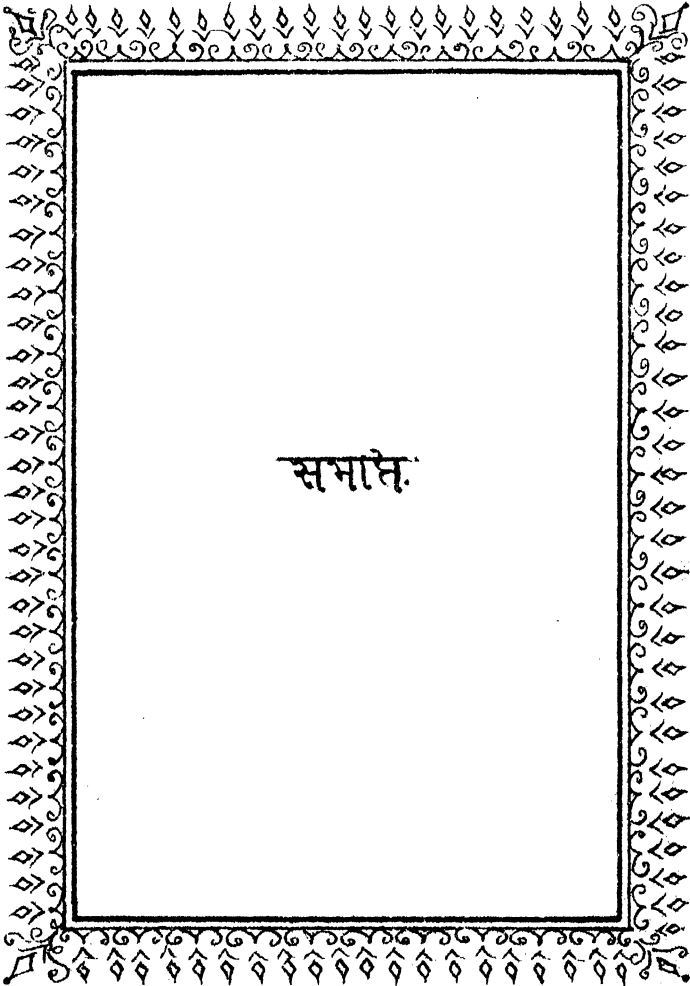
ય શિષ્યો ને, જિમાવિનય મુનીશો ને ॥
 નશ વિનય ગુણો ગંભીરો ને, શુભવિન
 ય શ્રુત તીરો ને ॥ ૬૫ ॥ તસ ચરણ તણે સુ
 પસાય ને, ત્રંજાવતી પુર થાય ને ॥ ગર-
 જાની દેશીમાંહે ને, સ્તવન રચીયું ઊ
 ત્સાહે ને ॥ ૬૬ ॥ પાવક માર્ગણ કરી ચંદો
 ને, સંવત શોભ સુજકંદો ને ॥ વલી મા
 સ થું ને ॥ ઊદાર ને, સીતપંચમી શશી
 વાર ને ॥ ૬૭ ॥ ને ભણે સુણે ભવિ ભાવે
 ને, તે સુજ સંપત્તિ પાવે ને ॥ ૬૮ ॥ વીરવિ
 નય સુવિશાસી ને, તસ ઘર મંગલિક મા
 લા ને ॥ ૬૯ ॥

॥ ૭૦ ॥ શા ॥ ઈમ વિશ્વનાથક સકલ
 સાયક. મુક્તિદાયક, નિનવડ ॥ મિથ્યા-
 ત્વગંનન. દુરિતભંનન, ગોડી પાર્શ્વ નિનેશ્વ

શાશ્રાધ્યૌસવાતતવર્ય પંથમી, દ્વિતી-
 યપર્ણે વડવરે ॥ તસ કહણથી એ સ્તવ
 ન રથીણિં, વીર વિનય સુજંકરે ॥ ૧૧ ॥ ॥
 ॥ ઈતિ શ્રીગોડીપાર્શ્વનાથજીનું ગર-
 બાની દેશીઓમાં ગવાતી હાલોમાં રથે
 લું સ્તવન સંપૂર્ણ ॥

॥ અથ ભવસ્વરૂપ જોલજ સ્વાધ્યાયા ॥
 ॥ સુગ જંઠની પીયુડો પરદેશી. જાન
 કેકાલ ચલેશી રે ॥ કદો કુળ માહારી સાર
 કરેશી, છિન છિન વિરહો દેશી રે ॥ સુગાણા
 પ્રેમ વિલુધ્યોને મદ માતો. કાલ ન ન્નણ્યો
 ન્નતો રે ॥ અનુષિત આણો આયો તાતો, રહી
 ન શક્યો રસ રાતો રે ॥ સુગારા વાટ વિષમ
 કોઈ સંગ ન આવે, પીયુડો એકલો નવેરે ॥

વિણ સ્વારથ કહો કોણ પોહોંચાવે. આપકીયો
 ફૂલ પાવે રે ॥ સુનાડાત્મભસે પુર પુરમાં નઈ
 એકલો, નપું ગલિયા માંદે ઘહેલો રે ॥ નવિ
 નાણું કિત નઈ રહેલો, વિછડ્યો મિત્રણો ઘે
 હિલો રે ॥ સુનાડાપોતે સંજલ સાથ ન લી-
 ઘો, દૂને કિણહીં ન દીધો રે ॥ મૂલ ગમાય ચ
 લ્યો અવિસિધ્યો, એ કોઈ કામ નકીધો રે ॥
 સુનાડાપ્રીતમ વિણ હું લઈ રે વિરહિણી કિ
 ણહીં મન ન સુઠાણી રે ॥ પીયર કામે પ્રીત પી
 ણાણી, નજ લગ છાહારી કહાણી રે ॥ સુનાડા
 વચરાગી અંતર વેરાગી, પ્રીત સુણત નવી
 નનગી રે ॥ રાન સમુદ્દ કહે વડલાગી, નારી-
 વિણ સોલાગી રે ॥ સુનાડા ઈતિ ॥ ॥

सभाति.

